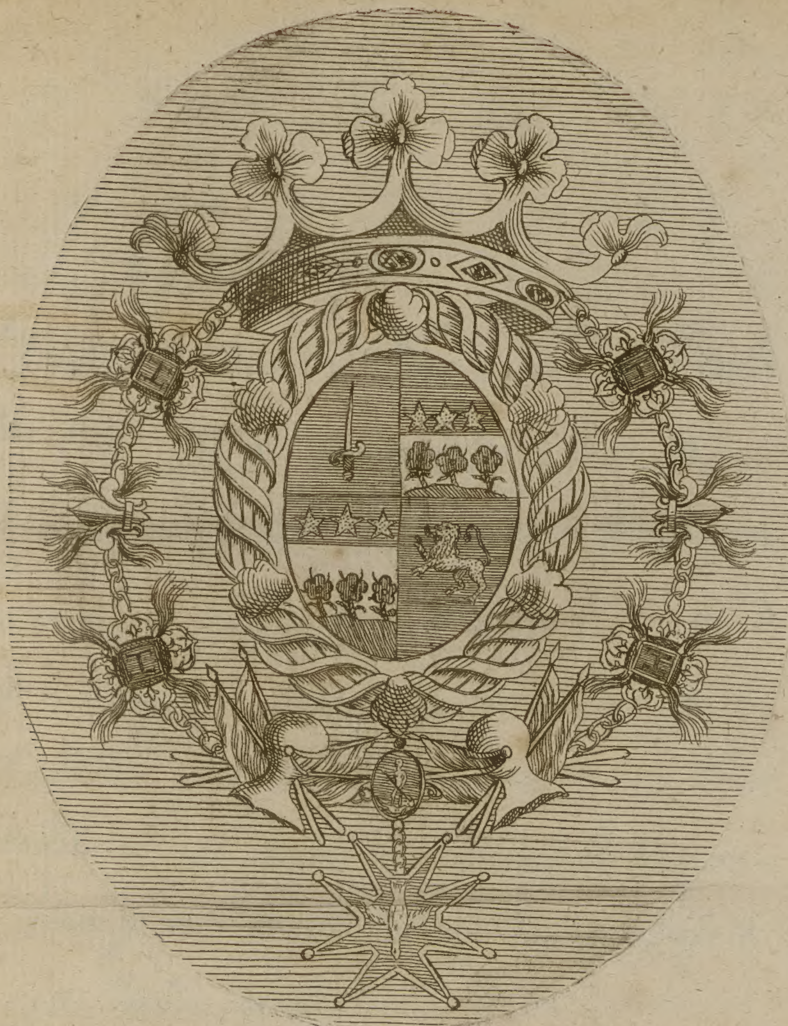

ILLUSTRISSIMO, CELSISSIMO, SPECTATISSIMO VIRO,

ARDENTISSIMO QUE SCIENTIARUM ET ARTIUM PROTECTORI,

D. D. BERTIN,

SAPIENTISSIMO REGNI ADMINISTRO, REGI-A-CONSILIIS COMMENTARIENSI,

REGIORUM ORDINUM COMMENDATORI, PRÆCIPUO ÆRARII PRÆFECTO, &c.

INAUGURALES has Theſes in æternum reverentis animi monumentum,

Offert, dicat, conſecrat

Humillimus & obſequentiſſimus

J. A. MILLOT.

Orationes

habitæ in Regiis Chirurgorum Scholis die 30.ª xbris anno 1771. 1.º a D. J. A. Millot Serenissimi Principis Comitis Provinciæ Chirurgo. 2.º a D. F. Chopart anatomiæ et Chirurgiæ in scholâ practicâ Professore Cum actum publicum ad gradum Magisterii in Chirurgia adipiscendum propugnaret Supra dictus Millot . . . .

Oratio habita in Regiis Chirurgorum Scholis die 30a. Xbris anno 1771 a D. R. Millot Serenissimi Principis Comitis Provinciæ Chirurgo.

Pro actu publico et solemni Cooptatione.

Ut ex omnibus summi præpotentisque Numinis operibus hominem, tum admirabili organorum, quibus agitur, concordiâ, tum illo præcipuè, quo vivit, spiritu longè præstantissimum esse apud omnes compertum habetur, Vigilantissimi Scholarum Moderatores, Auditores omnium ordinum Spectatissimi; ita et hoc non minori constat evidentia, ex omnibus animantibus nullum esse pluribus gravioribusque periculis obnoxium. Quod olim animo cùm reputaret oratorum princeps, exclamabat; Heu lugenda nimis generis humani conditio! vita hominis, vita laboris. Enim verò vix emissum alvi maternæ claustris infantem, ecce

4 statim dolor aggreditur. Quem si deinceps per omnes vitæ miserrimæ gradus sequi voluerimus, eum infinitis ac sæpe funestissimis morbis conflictatum et numerosâ periculorum catervâ circum obsessum intuebimur.

At illud si verè de homine generatim, quantò verius de fœmineo genere dicendum? O infortunatæ mulieres! — præcipua humani generis et longè amore dignissima pars; quibus à sapientissimâ rerum omnium ordinatrice naturâ datum est, corporis animique dotibus, indolis amœnitate, — colloquiorum hilaritate, humanæ societati lucem, vitamque et quasi animam infundere, et ad maxima quæque et optima viros accendere; quibus et Reges et privati, litterati et artifices decerptas, sive in Bellonæ castris, sive in Musarum templis, lauros tam sæpè cupitas retulere: debuerat sanè illis clementius indulgere natura, sexumque tenerum pariter et infirmum tot sortis humanæ laboribus eximere; quæ contrà — præter communia nobiscum discrimina, tot insuper propriis — gravissimisque casibus novercâ potiùs quàm mater eas objecit. Ut enim omittamus quæ graviditatem partumque concomitantur; quàm multa, alia aliis acriora, in feminas, pulcherrimum Creatoris opus, ingruunt mala! Sanguinis effusio, catameniorum suppressio, vaginæ descensus, uteri scirrus, hujusce quoque partis prolapsus, qui tanti sæpè est periculi, ut, si quæ interdum causæ accesserint, certissimum indè illis immineat exitium.

Morbi hujusce gravissimi descriptionem hodie aggredior. neque hoc onus profectò non leve suscipere, coram què per=celebri artantium coetu in arenam descendere mihi unquam venisset in mentem, nisi spem omnem meam in vestrâ indulgentiâ, Auditores ornatissimi, reposuissem; - praesertim clarissimi confisus auxilio Praesidis (1), viri et sagacitate et doctrina commendabilis.

— Dixi. —

(1) D. Chopart.

Oratio habita in Regiis Chirurgorum scholis a Francisco Chopart, Anatomiae et Chirurgiae in scholis practicae professore; cum actum publicum ad gradum Magisterii in Chirurgia adipiscendum propugnaret J. A. Millot.

Solemne est apud nos et a primis hujusce Collegii nostri incunabulis usurpatum, Auditores ornatissimi, ut quisquis publici actûs praeses futurus et arbiter in hunc suggestum conscenderet; is oratione praeluderet, quâ coràm illustrissimo adstantium coetu, hujus disciplinae quam profitemur, laudes egregias prosequeretur. Neque hoc cuiquam mirum videri debet; cum nullus sedeat inter auditores, qui non magnoperè gaudeat hanc artem celebrari, cujus ex officinâ tot in humanum genus emolumenta redundârunt. huic tamen tritae hactenus viae non insistemus; rati scilicet ad commendandam Chirurgiam, cui pristinus adeoque nativus suus splendor, insigni Virorum (1) illustrium operâ; non ita pridem restitutus est, aut nihil in iis quae jam ad illius commendationem a vobis dicta sunt, desiderari; aut si quid desideretur, id vires.

(1) D.D. De la Peyronie et De la Martinière.

alias, hoc est, nostris longè superiores postulare. Nolite ex eo suspicari, Auditores, deesse nobis ergà communem nostram Parentem et nobiliores ipsius Patronos, ob collata beneficia, gratum ac benè memorem animum. Sed ita semper opinati sumus, nihil unquàm ingratum magis et injucundum delicatis auribus, adeo que vestris, accidere posse; quàm si dum foras prodire gestiunt memoris animi sensus, non utique simul erumpant, ad aurium delicias, illae quae nobis desunt, facundioris opes ingenii, succi illi, sales et lepores, quibus animi affectus palàm testati, veluti nutriantur, condiantur, et insigniantur.

Quapropter nec intempestivum nec injucundum vobis argumentum fore duximus, si hodiernâ hâc in oratiunculâ non nihil de obstetricantis Chirurgi dotibus delinearemus. Et hâc quidem appellatione nuncupamus suavem illum et amabilem Virum, quem parturientes accersere properant, sibi opitulaturum, dùm non sine gaudio laborant in lucem edere, seu femineam, olim, ut sperant, futurum mariti felicitatem; seu masculum, eò olim, uxori cariorem futurum, quò pulchram laudem et appetet ardentiùs et cumulatiùs consequetur.

Quisquis porro ad Obstetricandi munus, ut par est, obeundum se accingit; is satis non esse noverit, si mysteriis artis initiatus, reconditiora etiam arcana penetraverit. Nequicquàm ad illam Virorum illustrium, quibus Magistris usus est, aequandam famam anhelabit; nisi eorum insistens vestigiis, principaliori arti alteram adjecerit, non multò minùs profuturam. Artem placendi dico, cujus cognitio vel primo ineunda

inter homines societatis consilio caeca est. Cogitatione perlus=
=tremus ordines omnes, quibus in diversa vitae genera societas
civilis distribuitur; deprehendemus fraternam illam officiorum
inter homines communionem ab iis potissimum, quibus, ut
placeant, maxime cordi est, derivari. Jam vero communem
hanc hominum humanitatem dum ipse secum recolit
obstetricandi Magister; qui fieri potest, ut non evadat
omnium hominum humanissimus? Omnes ad quas accedit
mulieres, ut propinquas habet et consanguineas; nec aliter vel
maximam societatem intuetur, quam numerosiorem
familiam hominum sibi cognatorum, quorum omnium ipse
primus et excepturus est et saepe conservaturus tori conjugalis
sanctique foederis carissima pignora. Sic erit profecto
secreti tenax, ut rem arcanam sibi creditam vel ipsum se
latere, judicet. Sic modestus ac verecundus, ut omnia
foeminneo pudori tuta faciat ac secura. Sic vultus alterius
pro alterius animi affectibus ostendendi solers, ut hilaris ac
jucundus, ubi nihil nisi laetum: firmus ac constans, ubi triste
quid acciderit, illico videatur. Sic in alloquio suavis et
urbanus, ut, ore mellifluo, melleam illam earum quas adit
suavitatem aemuletur. Sic denique toto corporis et oris
habitu compositus, ut ipsius fidei mulieres ament sese com=
=mittere; quarum quidem fiduciam nisi prius obtinueris,
quisquis sis aliunde, nihil apud eas proficeris.

10

Ille praevertitis. ; Neque necesse est ut proprio nomine appellem Virum illum celeberrimum ( ), ( )
nimis eheu! cito, suae familiae, huic Academiae, huic nostro Collegio subtractum: Virum quem novera tis omnes, et in depictâ superiùs imagine, non adscititiis sed nativis suis lineamentis adumbratum, procul dubio recognovistis. Is nihil non à naturâ, unde amaretur, acceperat; adeò ut oculos vel minùs attentos primo intuitu ad amorem suî alliceret. Ad staturam solitâ altiorem adjungebat honestatem morum eò magis illecebrosam, quò nativa magis videbatur. Ut variòs hominum mores ususque prolié noverat, sese in quotidianâ conversatione haud ægrè iis omnibus accommodabat, à quibus, opem laturus, non sine quâdam honoris significatione accersebatur. In vestitûs apparatu nihil affectabat, quod non esset loco, tempori et personæ consentaneum; nihil, quod auream mediocritatem excederet, nostrorum præsertim hominum judicio, qui quandam luxûs speciem sibi non ægrè condonent, si modo ut ei facias satis, non mutueris ex alieno, sed ex proprio fundo depromas: Sic erat non solido minùs quam splendido virtutis nomine commendabilis, ut dotes omnes vel in speciem pugnantes amico fœdere consociaret; liberalis perindè et parcus in sumptibus, ubicumque res postulavet. Non ad pompam ostentabat opes; sed laborum fructu fruebatur, non sine illâ laude, quâ Proceres inter

admisceretur ut amicus, et inter Convivas eâ nobilitate et facilitate versaretur, quâ et aliis permitteret honestam libertatem, sibique omnium observantiam conciliaret. Si aulicum æmulari lubuisset, credidissetis aulicum, quem non nisi ut doctum et peritum antehac suspexeratis. Qualem se in exercitibus præmonstraverat, talem se deinceps semper exhibuit; hoc est, Virum ad omnes Chirurgiæ partes, æquè natum et idoneum: nec huic uni parti se priùs addixit, quàm in aliis partibus non minùs insignia industriæ et peritiæ suæ, his in scholis, edidisset specimina. Hæc famæ celebritas, et illa præsertim, quæ ad conjungendas amicitias tantam vim habet, studiorum et naturæ similitudo fecit, ut duos inter non minus præstantes Viros ea iniretur necessitudo, quâ Hic in Alterius ( ) generum assumeretur. ( )

Interim hæc Academia, quæ ipsius inventis et observatis in dies locupletabatur, in grati animi testimonium, ipsum elegit, cui nobilem provinciam committeret. Hoc in supremo honoris Academici culmine, ut in aliis muniis, sic amabilis extitit, et Collegis acceptus, ut nullibi lubentiùs quàm apud ipsum haberentur Academica Comitia. Illic, quâ erat munificentiâ! nullis parcebatur sumptibus; ne quidquam aut honori Collegis debito, aut justæ ob collocatum tale munus gratitudini deesse videretur. Testes fuerunt, qui has ædes subiere, et hilaris illius urbanitatis, quâ cum suis solebat conversari; et incredibilis illius felicitatis, quam universa familia, non sine effusa grati animi significatione,

:acceptam ipsi referre gloriaretur: nec quisquam exinde, nisi sensibus iisdem affectus, exibat. Si quod expetabas fortè omi=sisset, credidisses factum; et laudi apud ipsum vertebras, quod vix apud alium deprehendisses; adeò vel ~~majori~~ iis quæ agere debeas, magnum pretium addit illa, quâ agis, gratiâ! Hinc nedum quisquam invideret, quod cuncta ipsi prosperè succederent, contra omnes æquè cum ipso fortunam egisse prædicabant; quippè qui erat ex eorum paucorum numero, quos fortunatos et maximarum opum, quas cum ipsis partiaris, malis esse dominos, quàm ut easdem possidendi et adminis=trandi nimis anxiam sollicitudinem in te suscipias. Unum tamen in hâc ipsius fortunâ desiderandum supererat, quo et coronarentur privati tituli, et publica vota cumularentur; ut nempè advocaretur ad Aulam, hoc est, ad Clarissimum illud totius Galliæ theatrum, in quo Clarissimus ipse versaretur. Quantis plausibus (Versalias usque, ipso Rege vocante), tantam famam comitata fuisset totius Reginæ Urbis gratulatio; nisi et spem Regis sollicitam et communem omnium nostrûm expectationem lethalis morbi miser exitus fefellisset!

Huic tanto viro, quem, dum viveret, omnibus tùm naturæ, tùm fortunæ, tùm famæ bonis ditatum et ornatum suspeximus; Tu succedis, !

( ) ( )! Tu tot egregiarum et corporis et animi dotum nobilis heres, talis institutoris vestigiis insistes, ei hoc alterum ipsi, tuis successibus, posthumi honoris vectigal exolves;

portabisque, ut dum nulla unquam apud nos, ipsumque te, tanti Magistri memoriam oblivio deletura est, vis tamen acerba desideriorum apud eas, quæ tuis manibus paulatim assuerent, in dies defervescat. Neque parum ad id conferet illa, quâ vales, gratiâ apud Illustrissimum ( ) cui hæc tua Thesis dicatur, Regni Administrum; Mecœnatem alterum, qui, quo boni publici studio fervet, eodem in litteras, scientias et artes utiles, earumque cultores incenditur. Verum ut quid ego in laudibus tuis persequendis diutius immorer? Instat hora certaminis, cujus, ut confido, felicior exitus insignem imponet gloriæ tuæ coronidem.

( )

Dixi

DE UTERI PROLAPSU.

THESES

ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

Quas, DEO JUVANTE, & Præside M. *FRANCISCO CHOPART*, Præclaræ Artium Facultatis & Chirurgiæ Magistro, nec non Anatomiæ & Chirurgiæ in Scholâ Practicâ Professore, *tueri conabitur* JACOBUS-ANDREAS MILLOT, Divionæus, in almâ Universitate Parisiensi Artium Liberalium & Chirurgiæ Sancti Germani in layâ Magister, nec non SERENISSIMI PRINCIPIS COMITIS PROVINCIÆ ROMANÆ Chirurgus, Theseos Auctor.

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die lunæ 30ᵈ. Decembris, à sesqui-Secundâ post meridiem ad septimam A. R. S. H. 1771.

PRO ACTU PUBLICO
ET
SOLEMNI COOPTATIONE.

Typis P. AL. LE PRIEUR, Regii Chirurg. Collegii Typographi.

M. DCC. LXXI.

THESES

ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

DE

UTERI PROLAPSU.

VISCUS ſexui fœmineo peculiare, Uterus, Generationis organum, ad unum alterum-ve latus fertur, aſcendit, deſcendit, inverſus procidit, non inverſus prolabitur & extrà ſinum pudoris quandòque propendet. De Uteri prolapſu tantùm dicendi animus eſt.

I.

UTERUS in pelvi ſitus, corpus eſt muſculare, ſpongioſum; antè ſe veſicam urinariam, retrò inteſtinum rectum habet. Figura ferè triangularis, cujus baſis ſuperior, apex inferior; facie anteriori planior, poſteriori paulò convexior; lateraliter in aciem parùm depreſſa, in virginibus & mulieribus non gravidis; in prœgnantibus ovalis & surſùm latior. Pars Uteri anguſtior & veluti cylindrica, *collum*

ſeu *cervix* dicitur : amplior, *corpus* vocatur, cui fundum ſupernè diſtinguere ſolent.

Circa partem penè infimam cervicis circumnaſcitur vagina, canalis membranaceus, teres, valdè expanſilis, aſperus, inſignibus plicis ac rugis exaratus, qui Uteri oſculum amplexus indè deorsùm & anteriùs tendit, & aperitur in parte inferiori pudendi, ſub urethrâ.

I I.

Ad vaginam ſolâ ſemper cervice ſuâ nexus Uterus, veſicæ & inteſtino recto adhæret; in pelvi quaſi pendulus eſt; annectitur ope ligamentorum, quæ à dimenſione nomen obtinuerunt, latorum & teretium : quæ quidem ligamenta à peritonæo producuntur. Peritonæum enim à muſculis abdominis, oſſe que pubis ad veſicam accedit, ſuper ejus ſummam fornicem ſcandit, iterùm deſcendit ponè veſicam; indè à veſicâ aſcendens, antè uterum elevatur, ſeſe expandit lateraliter ad ſupremam Uteri convexitatem, & ligamenta lata efformat : quo in aſcenſu fit ipſa membrana extima Uteri; & tranſcendit 1°. Ligamenta teretia, ſupernè planiora & modicè convexa; quæ ſingula exeunt de Uteri latere anteriùs & ſub origine tubarum, flectuntur indè deorsùm ſuper vaſa iliaca, abeunt antrorsùm ad annulum muſculi obliqui abdominalis, & deſcendunt ad initia femorum & in vaſa ac fibras ſeſe explicant; quæ fibræ ad exteriora montis veneris & vulvæ in adipe evaneſcunt : 2°. Tubas obducit, canales exiguos, ex duabus membranis inter quas aliquid eſt celluloſi, compoſitos; quorum finis extremus liber eſt in abdomine; qui uno oſculo perangusto in cavum pelvis & altero in Uterum ad angulum lateris ſupremi triangularis caveæ aperiuntur : 3°. Teſtes muliebres ſeu ovaria velat, corpora oblonga, tranſversè poſita, tubis poſteriora, veſiculis membranaceis humore limpido ad ignem coagulabili turgidis, numeroſis vaſculis compoſita; quæ ſingula lateribus Uteri ope ligamenti brevis connectuntur : 4°. Tandem hæc lamina peritonæi anterior obducit vaſa, telam celluloſam mediam & nervos.

Postquam peritonæum Uteri ſummum attigit, ſecundùm ipſius Uteri ſuperficiem poſteriorem, & ſuam propriam anteriorem laminam, ſibi parallelam, iterùm deſcendit; ad vaginam uſquè, cui & ipſi adhæret ad nexum hujus canalis cum Uteri cervice, deorsùm tranſversè producitur; deniquè idem rectum inteſtinum amplectitur, quaſi duobus ſemi-circulis ſeu lunatis plicis; antè id inteſtinum & os ſacrum ad latera inteſtini aſcendit, & cum lumbali peritonæo trans vaſa iliaca continuatur.

I I I.

Ligamenta quæ Uterum quaſi ſuſpenſum tenent, dilatationis atquè relaxationis admodùm capacia ſunt; adeò ut Uterus non ſolùm quoad partem vaginæ, ſed extrà pudenda procidere poſſit.

I V.

Uteri Prolapſus eſt tranſlatio Uteri in vaginam vel extrà vulvam. Ex hâc definitione oritur diſtinctio Prolapsûs in completum & incompletum : hic vocatur *Uteri deſcenſus*, *ſemi-prolapſus*, cùm in vaginâ tantùm deprimitur, & ſuos habet gradus; modò enim leviter tantùm deſcendit, modò ad extrema uſquè vaginæ prolabitur : ille ſeu completus, nomen *Prolapsûs* retinet, & extrà genitalia plùs minùs-ve propendet.

V.

Causæ Prolapsûs Uteri vel à nimiâ humiditate, vel à partu, vel à motibus violentis deducuntur; remotæ ſunt, aut proximæ. Ipſa ratio docet, humores per totum corpus defluentes, ligamenta Uteri humectare ac relaxare poſſe, & prolapſum excitare : undè in phlegmaticis, in virginibus, aut mulieribus quæ colluvie ſerosâ, fluore albo abundant, aut quæ balneis & emollientibus lotionibus abutuntur, maximè contingit hujus viſceris procidentia. In partu laborioſo orificium Uteri unà cum capite fœtûs, niſi illud digitis retineatur, circa pudenda quandòque propellitur; imprimis verò ſi pelvis nimis ampla fuerit ad proportionem Uteri, ſi os Uteri craſſum ſit & renitens : accedentibus deniquè poſt partum conatibus & nimiâ preſſione, mirum non

eſt quod, partibus utero continuis nimis relaxatis, Uterus in priſtinum ſtatum non reſtituatur, aut ſi reſtituatur, facilè extrorsùm procidat. Motus violenti, ſicut hernias, Uteri prolapſum producere valent; relaxatione ligamentorum antecedente, præſertìm ab humoribus deductà. Ad has cauſas referuntur vehementes tuſſes, clamores, artuum extenſiones violentæ, lapſus, ſaltationes, teneſmi, vomitus, ponderumque ſublevationes.

V I.

Prolapsus diagnoſis: incompletus dignoſcitur ope digiti in vaginam intromiſſi, qui orificium Uteri longè inferiùs quàm in ſtatu naturali offendit; completus tàm oculorum acie quàm tactu optimè diſtinguitur: corpus ferè ellipſoïdeum vulvam intèr & femora propendet, lævigatum, renitens, in parte ſuperiori ampliſſimum, cujus extremitas inferior ſemper minori latitudine donata, ceſticillum carneum habet & foramen, per quod digitus aut ſpecillum introducitur, à quo etiam catamænia, tempore dato, fluores-ve albi ſtillant: vagina inverſa & abrepta per deſcenſum corpus illud involvit; ſuperficies ipſius lævis, rubicunda, pluribus annis elapſis, colorem cutis exterioris non abſimilem ſæpiſſimè induit; labiis majoribus continua videtur.

Signa Uteri prolapſi diſcrepant à ſignis Uteri inverſi & polypi Uterini: 1°. Si inverſio Uteri ſit incompleta, orificium Uteri non reperitur in medio tumoris digito obverſi, ſed inverſum Uterum complectitur: in completâ inverſione, nullum adnotatur foramen in parte infimâ corporis propendente; pars ſuperior eſt inferiori anguſtior; digitus circumduci poteſt inter labia magna & ipſius periphæriam ſuperiorem: 2°. Polypus pediculo anguſto ſuperiùs annectitur, inferiùs baſi inſignis latiori, digito pulſus non regreditur; in hujus ſuperficie nulla reperitur cavitas orificium Uteri deſignans.

V I I.

Prolapsus ſymptomata & accidentia: dolores tenſivi; diſtractiones circà lumbos, inguina & coxas; ſenſus gravativus in Utero & pudendis, qui minùs moleſtus eſt in prolapſu incompleto, quàm in completo & nullo modo

percipitur in ſitu reſupino ; incommodum inter incedendum ; difficilis admodùm urinarum excretio, vel totalis retentio; excoriatio Utero inducta ab urinæ effluxu, ab excrementis continuò exeuntibus, à perpetuâ femorum alliſione; inflammatio; gangræna; proſtratio virium; animi deliquia; motus convulſivi; delirium; ſudores frigidi; mors.

VIII.

Quanquam inflammationes, ulcera, &c. Uteri procidentiam concomitari ſæpius videantur; interim ſibi relicta, nec congruis remediis adhibitis, rarò lethalis evadit, ſed variis tantùm ſtipatur incommodis. Recens, perfectus & imperfectus Uteri prolapſus, ſi convenienter tractetur, ſpem felicis curationis promittit; imprimis verò cùm ætas adoleſcens eſt & florens; ætate jàm provectiori, mox levi ex causâ relabitur Uterus. In veteri prolapſu, ſi Uterus magnam molem referat, difficulter erit reponendus & in ſitu naturali retinendus.

IX.

Curatio prolapsûs Uteri duobus potiſſimùm momentis abſolvitur; repoſitione nempè organi prolapſi, & ejuſdem in loco ſuo naturali retentione.

Antè repoſitionem prolapsûs non recentis præmittenda ſunt generaliora; alvum uno *duobus-ve laxantibus* enematibus excitare competit; deindè catheter in veſicam immittendus eſt. Quibus præmiſſis, mulier ſupina natibus elatis, cruribus diductis, genubuſque furſùm retractis, recumbat: à vociferatione, clamoribus, conatibus ſedulò abſtineat, ne obſtet regreſſui Uteri vel ingreſſum repellat. Tùm Chirurgus, ſi procidentia incompleta ſit, duos aut tres digitos butyro, oleo-ve inunctos in vulvam mittat, orificium Uteri cautè premat, & pellat quouſquè reducatur in ſitu naturali: ſi completa ſit, totam molem cum dextrâ reprimat, & gradatìm impellat uſquè ad ſuperiora. Utero repoſito, eumdem in ſitu confirmare & conſervare juvat.

Sola quies & decubitus ſupinus, coxis pauliſper eleva-

tis, pro utero in ſede ſuâ continendo ſufficerent; præcipuè in juvenibus & temperamenti firmioris, quibus incommodum recens fuerit: reductum verò uterum concinnato peſſario, vel ſpongiâ ſubtili aquâ vulnerariâ imbutâ retinere operæ pretium eſt.

Si inveterata ſit Uteri procidentia; ſi volumen, craſſities, duritieſque ità augeantur, ut in priſtinam ſedem ullo modo aut abſquè periculo reſtitui nequeat corpus prolapſum; moles propendens in ſolatium & levamen miſerarum ſuſpenſorii ope ſuſtinenda, & ab urinarum actione protegenda: ab omni motu nimio, vel inconſiderato præcaveant.

Nonnunquam evenit, ut repoſitio ob inflammationem partis prolapſæ & liquorum in ipſis vaſis ſtaſim ex voto non ſuccedat; tùnc ſanguinis miſſio pro viribus repetatur; ſplenia decocto anodino & emolliente imbuta aut cataplaſmata ejuſdem indolis duplici linteo involuta imponantur; tandem enemata emollientia, fotuſque ejuſdem generis abdomini impoſiti adhibeantur: quibus tentatis, nova iterùm reductionis tentamina prudenter agenda: dùm iteratis ſanguinis miſſionibus, producitur ſyncopes; tunc omnes laxantur partes, & Uterus ad locum naturalem faciliùs reducitur (*a*).

(*a*) Felicem hujuſce praxeos exitum in prolapſu completo adnotavimus. Mulier triginta annorum aut circiter, præpinguis, urinæ retentionibus quandoque vexata, quæ tres partus laborioſos paſſa fuerat, arborem aſcendit. Cùm deſcendere voluerit, ramo ſuſpenſa, dolorem gravativum in ano & diſtractiones in pelvi perſenſit; humique delapſa, omnia viſcera abdominis foràs erupuiſſe credidit. Ad præcipuum divionis noſocomium, (quò, anno 1760, artem Chirurgicam exercebam) adducta fuit. Genitalibus inſpectis, tumorem lævigatum, renitentem, vivido calore ardentem, & extra pudenda quatuor digitis tranſverſis propendentem contrectavimus. In ejus parte inferiori & poſteriori foramen erat, quod Uteri orificium deſignabat. Tùnc celebratâ ſanguinis miſſione, cataplaſma emolliens tumori impoſuimus. Tribus horis elapſis, cataplaſmate ablato, partem ſuperiorem exploravimus; digito in vulvam protenſo, nulla nobis fuit progrediendi via ad vaginam; omninò inverſa videbatur. Repoſitionem hujuſce Uteri prolapsûs incaſſùm tentavimus. Tùm repetita phlebotomia ſyncopem induxit, & eo ipſo momento facillima fuit reductio. Spongiam decoctione corticis Peruviani imbutam in vaginam intromiſimus; deindè peſſarium ovale ceraceum.

FINIS.